

Реалізація запропонованої моделі МК відбувалася при проведенні занять з таких дисциплін: «Крос-культурні відносини», «Іноземна мова за професійним спрямуванням», «Іноземна мова для менеджменту». При цьому, основна програма курсів була доповнена розробленими нами матеріалами, спрямованими на формування міжкультурної компетентності студентів, розвиток медіаграмотності та підвищення інтерактивного потенціалу учбових занять [2].

Так, з метою формування когнітивної складової нами були використані завдання, спрямовані на розвиток когнітивного компоненту МК (Activities to Develop Cognitive Component of IC). До них включено наступні теми: What is culture? W. Brenecke's iceberg model of culture. Differences in cultures: business cultures through the main managerial dilemmas (F. Trompenaars, Ch. Hampden-Turner model). Recognizing stereotypes: a stereotype vs. cultural generalizations. The Art of gift-giving. Hospitality across cultures [3].

Завдання, спрямовані на формування процесуальної складової МК (Activities to Develop Processual Component of IC) включали рольові ігри: Managing first meetings, Walk-in-their-shoes, a Fair shake, What would you do? How would I say that? [4]

Завдання, спрямовані на розвиток афективного компоненту МК (Activities to Develop Affective Component of IC) будувалися на основі імітаційних ігор, до яких було включено такі: Brief encounters, Intercultural encounters, Journey to Sharahad, a visit with the Amberana [4].

З метою розвитку особистісного компонента МК нами було використано інноваційний потенціал методу веб-квестів, який, на нашу думку, полягає у можливості виконання контекстуалізованих завдань з опорою на особистісний досвід студентів. У рамках даного методу здійснюється розвиток навичок мислення, наприклад, порівняння, аналіз, класифікація, умовисновки. Окрім цього, робота в інформаційному середовищі створює так звані «інший простір», у якому функціонують студенти, переміщуючись від своєї культури до чужої, при цьому вільно користуючись критичним оцінюванням цих культур. За таких умов відбувається перегляд особистісних цінностей на основі порівняння з ціннісними особливостями інших. Здатність веб-квестів створювати такий простір, на нашу думку, відіграє роль каталізатора розвитку міжкультурної компетентності студентів. Серед використаних нами веб-квестів назвемо такі: Expanding overseas, Lost in translation, Managing multinational companies, International world business trip, Coke and Pepsi stumble in India, Ethical and social responsibility of advertising [5].

За результатами впровадження запропонованої нами моделі МК можемо констатувати збільшення кількості студентів з високим та середнім рівнями міжкультурної компетентності (на 17,9% та 20,5% відповідно). Зафіксовано значне зменшення кількості студентів з низьким рівнем (на 38,4%) [1, с. 179].

Висновки і перспективи подальших наукових досліджень. Таким чином, впровадження розробленої нами моделі МК, а також науково-методичне забезпечення цього процесу свідчать про позитивний вплив запропонованої моделі на формування міжкультурної компетентності студентів. Попри це, наше дослідження не вичерпує всіх аспектів проблеми формування міжкультурної компетентності. До напрямів подальшого науково-педагогічного пошуку відносимо: дослідження формування в студентів умінь та навичок роботи в багатонаціональній команді; розвиток лідерства в міжкультурному діловому оточенні; вивчення шляхів подальшого вдосконалення навичок міжкультурної комунікації в самостійній діяльності студентів; розроблення механізмів інтеграції новітніх інформаційно-комунікаційних технологій і продукції засобів масової інформації в курси дисциплін професійно-практичного циклу.

Література:

1. Токарева А. В. Формування міжкультурної компетентності у майбутніх менеджерів зовнішньоекономічної діяльності засобами інтерактивних технологій: дис. ... канд. пед. наук: 13.00.04 / Анастасія Вікторівна Токарева. – Дніпропетровськ, 2013. – 285 с.
2. Токарева А. В. Міжкультурна ділова комунікація (збірник завдань): навчальний посібник / А. В. Токарева. – Дніпропетровськ: Дніпропетровський університет ім. А. Нобеля, 2013. – 140 с.
3. Dignen B. Communicating Across Cultures / B. Dignen. – Cambridge: Cambridge University Press, 2011. – 96 p.
4. Stringer D. 52 Activities for Improving Cross-Cultural Communication / D. Stringer, P. Cassiday. – London: Nicholas Brealey Publishing, 2009. – 240 p.
5. Zunal Web Quest Maker [Електронний ресурс] – Режим доступу: www.zunal.com – Назва з екрану. – Дата звернення: 26.01.15.

УДК 378.011.3-051:811.111

А. О. Трофименко,

Кам'янець-Подільський національний університет імені Івана Огієнка, м. Кам'янець-Подільський

ВИКОРИСТАННЯ СУЧАСНИХ ПЕДАГОГІЧНИХ ТЕХНОЛОГІЙ ЯК ОДНА З УМОВ ФОРМУВАННЯ МЕТОДИЧНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ МАЙБУТНЬОГО ВЧИТЕЛЯ АНГЛІЙСЬКОЇ МОВИ

У статті проаналізовані сучасні педагогічні технології, їх цілі, концептуальні положення, особливості методики, що найбільш активно запроваджуються в системі вищої освіти підготовки майбутнього вчителя англійської мови. Було сформовано понятійний апарат, в який увійшли категорії, що є базовими в умовах кредитно-трансферної освітньої системи і якими ми оперували під час з'ясування теоретичних основ даної освітньої парадигми. Виокремлено основні критерії цих технологій.

Ключові слова: педагогічна технологія, компетентність, проектна технологія, інформаційна технологія, кредитно-трансферна технологія

В статье проанализированы современные педагогические технологии, их цели, концептуальные положения, особенности методики, которые наиболее активно внедряются в систему высшего образования подготовки будущего учителя английского языка. Был сформирован аппарат понятий, в который вошли категории, являющиеся базовыми в условиях кредитно-трансферной системы образования и которыми мы оперировали во время выяснения теоретических основ данной образовательной парадигмы. Выделены основные критерии этих технологий.

Ключевые слова: педагогическая технология, компетентность, проектная технология, информационная технология, кредитно-трансферная технология

In the article the modern educational technologies, their objectives, conceptual positions, especially methods that most actively implemented in Higher Education Training of Teachers of the English language are analyzed. It was formed the conceptual

apparatus, which includes categories that are basic in terms of credit-transfer and educational system which we operated during clarification the theoretical foundations of the educational paradigm. Basic criteria for these technologies were determined.

The learning process in modern conditions of reforming of higher education requires constant improvement. The main requirements to graduate, in addition to professional knowledge and skills, become competence and mobility. In this regard, the emphases in the teaching of subjects are transferred not only to form knowledge and skills, by the teacher, but also the learning process, the effectiveness of which depends entirely on the cognitive activity of the student. Success in achieving the goal depends not only on the content of education, but also how to master the learning material.

Successful and effective teaching methods should be based on the following components as individual abilities of students, teachers' ability to effectively introduction of modern teaching technologies, didactic orientation to develop a positive motivated attitude of students to a new, assessment of performance, analysis of the control pattern by introduction of modern educational technologies.

In this context a crucial role in providing of quality education plays a teacher with his professional and personal qualities.

To form the educational competencies in the structure of training of future teachers of English the most effective, in our opinion, are credit-transfer, method of projects, information technologies.

Key words: *pedagogical technology, competence, projective technology, informational technology, credit-transfer technology.*

Постановка проблеми. Навчальний процес в сучасних умовах реформування системи вищої освіти вимагає постійного вдосконалення. Головними вимогами до випускника, крім професійних знань, вмінь та навичок, стають компетентність і мобільність. У зв'язку з цим акценти при викладанні навчальних дисциплін переносяться не тільки на формування знань і вмінь та навичок, з боку викладача, а й сам процес пізнання, ефективність якого повністю залежить від пізнавальної активності самого студента. Успішність досягнення мети залежить не тільки від змісту освіти, але і від того, як засвоюється навчальний матеріал.

При підготовці фахівців сучасного інформаційного простору необхідно, щоб знання носили творчий та пошуковий характер, оскільки навчання стимулює розвиток пізнавальної активності, сприяє розвитку творчих та розумових здібностей.

Для успішної та ефективної побудови методики викладання слід спиратися на такі компоненти як: індивідуальні здібності студентів, здатність викладачів до ефективного впровадження сучасних освітніх технологій, дидактична орієнтація на вироблення позитивного мотивованого ставлення учнів до нового, оцінку результатів діяльності, аналіз схеми управління впровадженням сучасних освітніх технологій. В зв'язку з цим визначальну роль у наданні високоякісної освіти відіграє викладач з його професійними та особистісними якостями.

Аналізуючи інноваційні педагогічні технології [1; 2; 3; 5; 6], що найбільш активно запроваджуються в системі вищої освіти на сучасному етапі її розвитку, можна зробити висновок, що одним з домінуючих принципів їх формування та забезпечення ефективності є інтеграція, що реалізується як на цільовому, змістовому, процесуальному, так і контрольно-оцінному рівнях. Інтеграційні процеси лежать як в основі забезпечення компетентнісної освіти загалом, так і формування кредитно-трансферної системи підготовки фахівця будь-якої галузі.

Ураховуючи ці позиції, було сформовано понятійний апарат, в який увійшли категорії («педагогічні технології», «інформаційні технології», «модуль», «навчальний модуль», «модульна програма», «модульна технологія навчання», «кредит», «модульна оцінка», «рейтингова система оцінювання»), що є базовими в умовах кредитно-трансферної освітньої системи і якими ми оперували як під час з'ясування теоретичних основ даної освітньої парадигми, так і формування технологічної складової навчальної діяльності в межах конкретного модуля під час вивчення педагогічних дисциплін та іноземних мов (основа експериментального навчання). З'ясовуючи зміст відповідних дефініцій, ми керувались визначеними у даному дослідженні критеріями компетентнісної освіти, що реалізується під час вивчення цих дисциплін, а також зафіксованими основними характеристиками у представленому вище трактуванні сутності кредитно-трансферної технології навчання.

Педагогічна технологія – упорядкована сукупність і послідовність методів і процесів, які забезпечують реалізацію проекту дидактичного процесу і досягнення діагностованого результату [8, с. 229].

Сам термін «технологія» (грец. *techne*) означає знання про майстерність. Це поняття використовують зазвичай у двох значеннях: як сукупність прийомів і способів обробки або виробництва певних продуктів, або як науку про такі способи. Останнім часом зміст цього поняття значно розширився і набув конкретного змісту щодо певних галузей науки і наукової діяльності: інформаційні технології, технології біологічних систем, комунікативні технології тощо.

Я. Коменський прагнув знайти загальний порядок або ідеальний метод навчання, яке він характеризував як майстерний розподіл часу, предметів і методу.

Не зважаючи на численні спроби знайти інваріантну ідеальну основу навчання, вчені і практики ще далекі до створення оптимального, структурованого навчального процесу. Проблема стабільності в навчанні, а також досягнення кожним учнем високих результатів учіння залишається актуальною.

Термін «технологія» щодо характеристики процесу виховання вперше запропонував А. Макаренко. Він вважав цільним будувати педагогічний процес за технологічною логікою: від цілепокладання, через конструювання та організацію до нормування і контролю [4].

Розробка і реалізація педагогічних технологій у практиці розпочалася у 60-х роках ХХ ст. У зарубіжній теорії і практиці воно пов'язане з іменами Б. Блума, Д. Брунера, Дж. Керола, С. Сполдінга, Д. Хамбліна, Ю. Бабанського, В. Беспалька, П. Гальперина, Н. Щуркової, а в українській науці – А. Алексюка, В. Бондаря, В. Вонсович, В. Лозової, І. Підласого, А. Фурмана та ін.

Технологічний підхід, на думку В. Чайки [8], характеризує спрямованість педагогічних досліджень на вдосконалення діяльності навчання, підвищення її результативності, інструментальності, інтенсивності. Технологія педагогічної діяльності враховує об'єктивні дидактичні закономірності і, таким чином, забезпечує в конкретних умовах відповідність результату діяльності попередньо поставленим цілям. Особливістю освітніх технологій є те, що сфера педагогічної діяльності не може бути охарактеризована чітким предметним полем, однозначністю функцій, відокремленістю професійних дій від особистісно-суб'єктивних параметрів. Крім цього, віддаленість і варіативність результату навчальної діяльності не можуть забезпечити його чіткого прогнозування і моделювання.

«У педагогічній літературі поняття «технологія» використовують у таких значеннях: 1) як синонім понять «методика» чи «форма організації навчання» (технологія спілкування, технологія взаємодії, технологія організації індивідуальної діяльності); 2) як сукупність усіх використаних у конкретній педагогічній системі методів, засобів і форм (традиційна технологія навчання, технологія Л. Занкова тощо); 3) як сукупність і послідовність методів і процесів, які дають змогу одержати запланований результат. У першому і другому значенні використання поняття «технологія» не конкретизує про-

цесу навчання, призводить до мовної плутанини. Тільки у третьому значенні вказане поняття зберігає основний смисл, суть якого полягає в попередньому визначенні діагностичної цілі і засобів її реалізації [8, с. 228].

Розуміння сутності технологічного процесу і наявність різних підходів до його визначення вимагає знайти узагальнену інваріантну ознаку педагогічних технологій. Серед основних характеристик (критеріїв) цих технологій учені виділяють такі: діагностичність, алгоритмічність, системність, науковість, відтворюваність, інформаційність, концептуальність, ефективність навчання, його вмотивованість, оптимальність тощо. Значну увагу в технологіях навчання приділяють питанням розвитку і максимального використання технічних засобів навчання, їх освітнім можливостям. Часто серед різних ознак як інваріантну виділяють закономірності технології.

У педагогічних технологіях важливе місце належить забезпеченню зворотнього зв'язку, який дає можливість у процесі організації контролю постійно знаходити учнів, в яких виникають труднощі із засвоєнням навчального матеріалу. Це дає змогу корегувати окремі методи і прийоми, які стають неефективними і порушують логіку навчального процесу.

Для формування навчальних компетентностей в структурі підготовки майбутнього вчителя англійської мови найбільш ефективними, на нашу думку, є кредитно-трансферна, проектна, інформаційна технології.

В сучасних умовах професійної підготовки фахівців важливе місце займає *проектна технологія* (метод проектів).

Основними цілями проектною технології є розвиток здібностей студента, попередження його неуспішності, формування навчальної мотивації й особистісних якостей. В основі проектною технології – індивідуалізація процесу навчання, урахування навчальних можливостей та особливостей студентів, поєднання індивідуальної роботи з іншими формами навчальної діяльності, визначення індивідуального темпу і стилю роботи. Реалізація методики проектів передбачає постановку і виконання індивідуальних завдань, надання студенту свободи вибору окремих елементів процесу навчання, формування адекватної самооцінки.

Проектна робота допомагає подолати прогалину між вивченням мови та користуванням нею, заохочуючи студентів до того, щоб вони вийшли за межі аудиторії ВНЗ та перенеслися у професійне середовище. Ось чому вона є цінним способом реального використання комунікативних умінь, набутих в аудиторії. На відміну від традиційного вивчення мови, де всі завдання підготовлені викладачем, проектна робота покладає відповідальність за своє власне навчання на самих студентів.

Аналіз теорії і практики підготовки студентів у вищій школі свідчить, що проектна робота як метод і форма навчання має свої особливості. Вона:

- зосереджена на вивченні змісту, а не конкретних мовних одиниць. Центром уваги проектів є життєві питання і теми, що зумовлюють професійний інтерес у студентів;

- зорієнтована передусім на студента, хоча й викладач відіграє важливу роль, пропонуючи свою підтримку та рекомендації впродовж усього процесу;

- побудована на співпраці, а не на конкуренції. Студенти можуть працювати самостійно, у парах, у невеличких групах, або ж усією групою, щоб завершити проект, обмінюючись ресурсними матеріалами, ідеями та досвідом упродовж виконання проекту;

- веде до справжньої інтеграції вмінь та обробки інформації з різних джерел, віддзеркалюючи життєві практичні завдання, з якими студенти зіткнуться у майбутньому професійному середовищі;

- має кінцевий продукт (напр., усна презентація, стендова презентація, дисплей матеріалів, доповідь або вистава), яким можна поділитися з іншими, що надає проекту реального значення;

- мотивує, стимулює, уповноважує та захоплює. Вона, як правило, зміцнює впевненість студентів, самоповагу та самостійність, а також сприяє удосконаленню мовленнєвих умінь студентів, поглибленню знань з предмета і розвитку пізнавальних здібностей.

Цінність проектною роботи, однак, полягає не лише в кінцевому продукті, але й у процесі руху до кінцевого результату. Таким чином проектна робота орієнтується як на процес, так і на продукт-результат, створюючи можливості для студентів розвивати швидкість і точність мовлення на різних етапах проекту.

Повномасштабний проект передбачає три основні етапи:

1. *Планування роботи в аудиторії.* Обговорюються зміст і рамки проекту, а також прогнозуються конкретні мовленнєві потреби. Приймаються рішення щодо способів збору необхідного матеріалу, запрограмованих співбесід та візитів.

2. *Виконання проекту.* Студенти вирушають у професійне середовище і виконують заплановані ними завдання.

3. *Аналіз та моніторинг роботи.* Цей етап передбачає дискусії та відгуки на роботу, аналіз роботи в групах і самоконтроль.

Інформаційна технологія навчання передбачає формування умінь роботи з різними видами інформації, умінь приймати оптимальні рішення, умінь оперативної та своєчасно виконувати інформаційні процедури, обмінюватися навчальною інформацією за допомогою комп'ютерних телекомунікацій. Інформаційна технологія передбачає оптимальне поєднання індивідуальної і групової роботи, підтримку психологічного комфорту, реалізацію принципу адаптивності. Вона також передбачає індивідуальну допомогу студенту, використання статистичної, текстової, графічної, ілюстративної інформації, методів, форм і засобів інформаційної підготовки на всіх етапах процесу навчання.

Кредитно-трансферна (модульна) технологія навчання – одна із сучасних педагогічних технологій, що передбачає модульну (блочну) побудову навчального матеріалу та його засвоєння шляхом послідовного та ґрунтовного опрацювання навчальних модулів, мотивацію навчання на основі визначення цілей, значну самостійну навчально-пізнавальну діяльність студента та різноманітні форми діагностики рівня його знань та вмінь [7].

Серед основних понять, що характеризують особливості цієї технології виділяють такі: «модуль», «модульна програма», «навчальний модуль», «кредит» та ін.

Модуль – це логічно завершена частина навчального матеріалу, яка обов'язково завершується контролем знань та умінь студентів. Основою для формування модулів є робоча навчальна програма дисципліни.

Модульна програма – це система засобів та прийомів, за допомогою яких досягається інтегруюча дидактична мета в сукупності всіх навчальних модулів конкретної навчальної дисципліни.

Навчальний модуль – це логічно завершена, відносно самостійна, цілісна частина навчального курсу, сукупність теоретичних і практичних завдань відповідного змісту та структури з розробленою системою навчально-методичного й індивідуально-технологічного забезпечення, необхідним компонентом якого є відповідні форми поточного та підсумкового рейтингового контролю.

Кредит (залікова одиниця) – це уніфікована одиниця виміру виконаної студентом як аудиторної, так і самостійної навчальної роботи (навчального навантаження) [7].

Більш детальний аналіз кредитно-трансферної системи організації професійної підготовки фахівця, яка лежить в основі модифікації системи вітчизняної професійної освіти, доводить, що вона орієнтована на формування умов, оптимальних для реалізації завдань компетентнісної освіти. Передусім це стосується принципу модульності, що є основою даної технології навчання і передбачає таку організацію змістової складової навчання, за якої теоретичні знання та практичні вміння з навчального предмета інтегруються в логічно завершені системно впорядковані частини (модулі) і формують свого роду цілісне дискретно-неперервне поле із структурно генералізованим змістом.

Даний підхід в найбільшій мірі протидіє інформаційно-репродуктивному, за яким вся навчальна інформація формується послідовно, смислові інтегративні утворення не виділяються, зміст удосконалюється тільки за принципом оновлення інформації та її розширення.

Отже, результати аналізу психолого-педагогічної і методичної літератури дали змогу визначити основні педагогічні технології (технології навчання), їх цілі, концептуальні положення, особливості методики. До них належать: проблемне навчання, технологія інтенсифікації навчання на основі знакових моделей навчального матеріалу, диференційоване навчання, технологія індивідуалізації навчання, технологія програмованого навчання, проектна технологія, інформаційна технологія, укрупнення дидактичних одиниць, технологія розвивального навчання, оптимізація процесу навчання, кредитно-модульна (трансферна) технологія.

Для формування навчальних компетентностей в структурі підготовки майбутнього вчителя найбільш ефективними є кредитно-трансферна, проектна, інформаційна технології.

В основі проектної технології – індивідуалізація процесу навчання, урахування навчальних можливостей та особливостей студентів, поєднання індивідуальної роботи з іншими формами навчальної діяльності, визначення індивідуального темпу і стилю роботи. Реалізація методики проектів передбачає постановку і виконання індивідуальних завдань, надання студенту свободи вибору окремих елементів процесу навчання, формування адекватної самооцінки.

Інформаційні технології спрямовані на оптимальне поєднання індивідуальної і групової роботи, підтримку психологічного комфорту, реалізацію принципу адаптивності. Вона також передбачає індивідуальну допомогу студенту, використання статистичної, текстової, графічної, ілюстративної інформації, методів, форм і засобів інформаційної підготовки на всіх етапах процесу навчання.

Кредитно-трансферна (модульна) технологія навчання – одна із сучасних педагогічних технологій, що передбачає модульну (блочну) побудову навчального матеріалу та його засвоєння шляхом послідовного та ґрунтовного опрацювання навчальних модулів, мотивацію навчання на основі визначення цілей, значну самостійну навчально-пізнавальну діяльність студента та різноманітні форми діагностики рівня його знань та вмінь.

Література:

1. Гершунский Б. С. Педагогическая прогностика : методология, теория, практика / Б. С. Гершунский – К. : Изд-во при Киевском ун-те ИО «Вища школа», 1986. – 200 с.
2. Дичківська І. М. Інноваційні педагогічні технології: навч. посіб. / І. М. Дичківська. – К. : Академвидав, 2004. – С. 276–295.
3. Зязюн І. А. Сучасні дидактичні моделі і логіка учіння / І. А. Зязюн // Сучасні інформаційні технології та інноваційні методи навчання в підготовці фахівців: методологія, теорія, досвід, проблеми : зб. наук. праць. – К. ; Вінниця, 2000. – С. 4–7.
4. Макаренко А. Твори. Т. 4. – 1957.
5. Педагогіка і психологія вищої школи. – Ростов-на-Дону : «Феникс», 1998. – 544 с. – (Сер. «Учебники, учебные пособия»)
6. Романишина Л. М. Модульно-рейтингова технологія викладання у вищих навчальних закладах: навч.-метод. посібник / Л. М. Романишина. – Тернопіль : ТДПУ, 2000. – 48 с.
7. Сікорський П. І. Експериментальне положення про кредитно-модульну технологію навчання у ВНЗ / П. І. Сікорський // Освіта. – 2004. – № 19. – 14–21 квітня. – С. 4–5.
8. Чайка В. М. Основи дидактики : тексти лекцій і завдання для самоконтролю : навч. посіб. / В. Чайка – Тернопіль : СМП «Астон», 2002. – 244 с.

УДК 378.147:811.111-26

Т. В. Череповська, М. Ф. Падура,

Львівський національний університет ветеринарної медицини та біотехнологій імені С. З. Гжицького, м. Львів

ОСНОВИ НАУКОВОЇ ТЕРМІНОЛОГІЇ НА ЗАНЯТТЯХ З АНГЛІЙСЬКОЇ МОВИ ЗІ СТУДЕНТАМИ ЕКОНОМІЧНОГО ТА ЮРИДИЧНОГО ПРОФІЛЮ

Статтю присвячено дослідженню оптимальних механізмів навчання студентів старших курсів та аспірантів особливостей наукового стилю англійської мови. Обґрунтовано необхідність такої діяльності в умовах сучасної глобалізації. Розглядаються причини виникнення труднощів у роботі з іноземними літературними джерелами та у перекладі української фахової термінології (зокрема, економічної та юридичної). Сформульовано основні умови розвитку у майбутніх фахівців навичок наукового писемного мовлення.

Ключові слова: науковий стиль, фахова термінологія, освітні терміни, академічна лексика, «калька», автентична англійська мова, кліше, «неправдивий друг перекладача».

Статья посвящена изучению оптимальных механизмов обучения студентов старших курсов и аспирантов особенностям научного стиля английского языка. Обоснована необходимость такой работы в условиях современной глобализации. Рассматриваются причины возникновения трудностей в работе с иностранными литературными источниками и при переводе украинской профессиональной терминологии (в частности, юридической и экономической). Сформулированы основные условия развития у будущих специалистов навыков научной письменной речи.

Ключевые слова: научный стиль, профессиональная терминология, образовательные термины, академическая лексика, «калька», аутентичный английский язык, клише, «фальшивый друг переводчика».

The article is devoted to the research of optimal ways of teaching senior and post-graduate students the peculiarities of English scholar style. The necessity of such activity in the context of globalization is proved. The reasons of difficulties arising in dealing with foreign sources and translating Ukrainian professional economical or legal terminology into English have been considered. The most problematic educational (academic) terms have been listed; the linguistic phenomenon of inadequate word-to-word translation has been demonstrated; the peculiarities of the proper translation of the lexeme